

Vítonický Č A Ľ P

Vydává Obec Vítonice

číslo 6

Vážení čtenáři,

blíží se prosincové vánoční svátky, a tak jsme pro Vás připravili poslední číslo Vítonického zpravodaje v roce 2011.

Vánoce jsou svátky klidu a já doufám, že obsah šestého čísla Vám tyto chvíle zpříjemní. Dočtete se o plánech místního starosty pro rok 2012, připomeneme Vám nejdůležitější sportovní a kulturní události za uplynulý půlrok nebo se dozvíte, jak se letos soutěžilo hasičům.

Pohled do slohových sešitů je tentokrát zaměřený na zimní a vánoční období. Podařilo se rozšířit skupinu přispívajících o nové autory článků a já doufám, že jejich počet bude růst i nadále. Třeba příštím pisatelem budete i vy?

**Příjemné čtení, krásné vánoční svátky a
šťastný vstup do nového roku
přeje**

- Jana Bartelová -

PLÁNY DO ROKU 2012

Na konci minulého roku byly schváleny některé investiční záměry obce do budoucna. Na základě těchto rozhodnutí je již zpracována dokumentace na rekonstrukci střechy kulturního domu. Jsou vyřízena potřebná povolení ke stavbě a podali jsme žádost o dotaci na tuto akci, která přijde na 1.1 milionů Kč. Jsem rád, že se většina zastupitelů (v poměru 6:1) rozhodla podpořit podání žádosti o dotaci na opravu kulturního domu, i když podmínky byly velice přísné a úspěšnost velice malá. Výsledek se dozvíme na jaře roku 2012.

Další akcí následujícího roku by mělo být vybudování místa pro přecházení na hlavní silnici u Valešových. Dojde tak k propojení lávky pro pěší přes Křepičku a autobusové čekárny. Hodnota díla je cca 450 000,- Kč. Budeme se snažit na tuto stavbu získat dotaci 200 000,- Kč z rozpočtu Jihomoravského kraje. Nyní se připravují potřebná povolení ke stavbě.

Snad také pokročíme konečně se stavbou kapličky Svátého Jana a vybudujeme poté kolem ní chodník a odpočívadlo pro cyklisty s informační tabulí. Na úpravu prostranství kolem kapličky a autobusové zastávky chceme získat finance prostřednictvím místní aktivní skupiny Znojemské Vinařství, jejímž jsme členem.

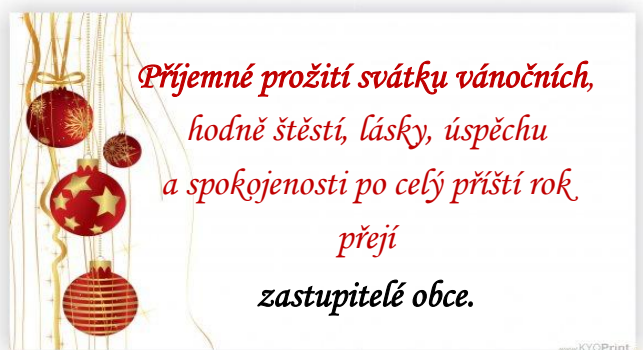
Příští rok by měla být dokončena oprava fasády hasičské zbrojnice. Do této akce budou opět zapojeni členové SDH a místní občané. Věřím, že společnými silami to zvládneme.

(pokračování plánů na str. 3)

STAVÍME, RENOVUJEME, ZKRÁŠLUJEME

Po vzoru spoluobčanů se i na podzim letošního roku v naší obci renovovala fasáda. Tentokrát nový barevný vzhled dostal rodinný dům č. 91

Z JEDNÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

ROK 2011 POHLEDEM STAROSTY OBCE

Letošní rok byl v naší obci bohatý především na kulturně společenské události. V zimě to začalo divadelním představením přátel z Bosonoh, pokračovalo to hasičským plesem a masopustem. Na jaře se dodržovaly tradice velikonoční a pálily se čarodějnice obohaceny lampionovým průvodem. Vydařil se obecní výlet do Olomouce v rámci dětského dne. Léto bylo ve znamení již tradičního Dne otevřených sklepů, Tradiční pouti a Poháru mladých hasičů. Prázdniny zakončil Malý festival loutek maňáskovým divadlem „O kůzlátkách“ pro děti. Než si pořadatelé od zmíněných akcí stačili oddechnout, bylo zde vítání občánků Vítonic, každoroční setkání důchodců a záhy půjdeme na Poslední leč a Vánoční besídku. Rok uběhl jako voda a my budeme vítat nový asi stejně hektický jako ten letošní.

Děkuji všem lidem, kteří se jakkoli podíleli na pořádání jmenovaných kulturních akcí v naší obci a jsem rád, že Vás máme.

Rok 2011 byl z hlediska voliče rokem odpočinkovým, neboť nebyly žádné volby, a tak jsme si mysleli, že si oddechneme od politických afér, intrik, výměn ministrů a pádů vlád. To jsme se zase spletli! Místo toho, aby se vláda a obě sněmovny zabývali hospodářskou krizí, lepším financováním obcí, životní úrovní obyvatel a dlouholetým problémem s cikány, byli jsme opět svědky výše jmenovaných hloupostí. Musíme být asi ještě obezřetnější při přidělování hlasů tzv. novým politickým stranám se starými tvářemi, šlechtici, lobbisty atd. Příští rok už je zase volební, a tak budou mnozí hýřit sliby před volbami do zastupitelstva našeho kraje.

Pro naši obec byl letošní rok ve znamení pokračujících oprav hasičské zbrojnice. Bylo provedeno mnoho práce dobrovolníky z řad občanů a členů sboru, za což jim velice děkuji a jsem rád, že se v dnešní složité době takoví lidé najdou. Do konce roku bude klubovna dokončena a Sbor dobrovolných hasičů, včetně zásahové jednotky, bude mít důstojné zázemí. Místnosti klubovny jsou konstruovány tak, aby zde dočasně našli zázemí obyvatelé naší obce postihnutí případnou živelnou pohromou či jinou krizovou situací. Samozřejmě je přání nás všech, aby to nebylo nikdy potřeba. Ovšem štěstí přeje připraveným. Myslím si, že je povinností obce se na takovou situaci připravit a postarat se o naše občany i v této situaci a nečekat na pomoc cizích. Bezpečnost obyvatel na silnicích, protínající naši obec, byla posílena umístěním dvou měřičů rychlosti, dopravním zrcadlem a jednou zákazovou značkou. Rozhodnutí zastupitelstva pořídit tyto dopravní prvky se ukazuje být správné a na hodně řidičů to zabírá.

Foto – Kuchyňská linka v rekonstruovaném interiéru klubovny.

V letošním roce jsem se dostal do styku s Českou inspekcí životního prostředí, která u nás po hodně dlouhé době provedla kontrolu lesních pozemků a bývalé skládky odpadů. Jednání s Čižp nebylo příjemnou záležitostí a kontrolor vypracoval zápis o několika stranách. Finančnímu postihu obec unikla na základě rychlé reakce a nápravě nedostatků, ale úkolů máme ještě mnoho. Na základě této kontroly byla opět řešena v zastupitelstvu budoucnost bažantnice, kterou v minulosti ještě před mým působením vybudovalo myslivecké sdružení. Bylo schváleno vynětí pozemků pod bažantnicí z lesního fondu za úplat. V současné době probíhá řízení na stavebním úřadě, aby se napravit současný stav, a poté se pozemky prodají MS Čáp.

Další zkušenost jsem nabyl při návštěvě Městského úřadu ve Znojmě na odboru životního prostředí, kde jsem byl seznámen s anonymním udáním na znečišťování životního prostředí obce odpadními vodami z domácností. Na tento podnět jsem všechny domácnosti informoval letáčkem o jediném zákonném způsobu likvidace fekálií - to je odvoz na čističku odpadních vod k tomu projektovanou. Nejbližší taková ČOV je ve Znojmě.

Jelikož hospodaříme uváženě, byl rok 2011 pro obec po finanční stránce vcelku dobrý bez výrazného snížení příjmů do obecního rozpočtu. Podaří se i něco odložit na účet kanalizace. Příští rok ovšem k navýšení příjmů nedojde. Doufejme, že ani v příštích letech nebude pokles daňových výnosů, na které má vliv pokračující hospodářská krize a krize v Eurozóně. Nevěřme však, že se Řekové naučí pracovat a šetřit a vše začne rychle směřovat k lepšímu. I v dalších letech je potřeba hospodařit uváženě, tak jako to děláme s rodinnými rozpočty.

**Přeji Vám v roce 2012
hodně zdraví, štěstí a také
dobré mezilidské vztahy v naší
obci.**

Josef Střecha – starosta obce

VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ PRÁCE: NEPOSTRADATELNÁ POMOC PŘI ÚDRŽBĚ OBCE

Od jara zaměstnává obec na VPP 2 zaměstnance. V červnu končily první dohody o zaměstnávání na VPP s Úřadem práce ve Znojmě. Podařilo se prodloužit pracovní smlouvu pouze s jedním zaměstnancem, a tak byl přijat na krátkodobou činnost brigádník na pomoc s kosením trávy.

O měsíc později - od srpna už obec znovu disponuje 2 zaměstnanci. Poprvé to není nikdo z místních občanů, ale na základě doporučení úřadu práce byl přijat nový zaměstnanec ze sousední obce Želetice. V budoucích letech budete pravděpodobně stále častěji vídat v řadách zaměstnanců obce neznámé tváře, neboť dle podmínek úřadu práce lze zaměstnávat pouze pracovníky, kteří ještě nepracovali na VPP u obcí. Nelze tedy zaměstnávat každý rok stejné zaměstnance na VPP.

Foto – Zaměstnanci obce při každodenní činnosti.

Kromě údržby zeleně a čistoty v obci se letos obecní pracovníci zaměřili také na práce nad rámec běžného provozu obce. Upravili prostranství kolem pomníku vytvořením dlažby a nové skalky s květinami, pracovali na vnitřní rekonstrukci hasičské zbrojnice, připravovali dřevo do kulturního domu, opravili výmoly v cestách, připravili podklad pro fasádu na hasičárně a konali další potřebné práce, které jim byly starostou nařizeny.

-JS-

PLÁNY DO ROKU 2012 (pokračování ze str. 1)

S velkou pravděpodobností se v roce 2012 začne s rekonstrukcí a intenzifikací čističky odpadních vod v Prosiměřicích, a tak bude zase o něco lepší výchozí pozice pro uskutečnění kanalizace v naší obci. Na rozšíření ČOV Prosiměřice se budeme finančně podílet. Bude zde možnost dovážet odpadní vody fekálem. Začátkem příštího roku začne firma Vodárenská Znojmo pracovat na projektové dokumentaci potřebné k získání stavebního povolení na kanalizaci v naší obci. Tomuto předcházela inženýrsko-geologický průzkum provedený v listopadu letošního roku. Snad budeme mít štěstí a pokročíme s touto akcí zase o kousek dál.

To jsou zhruba nastíněné plány obce do roku 2012, které však především ovlivní množství získaných finančních prostředků, neboť z běžného rozpočtu obce to uskutečnit nelze.

-JS-

Z VÍTONICKÉHO PROSTŘEDÍ

AUTOŠKOLA NÁRODA VÍTONICKÉHO

Je tomu již řadu let, co mnozí z nás skládali řidičské zkoušky. Od té doby se pravidla silničního provozu trochu změnila, a také situace na našich silnicích je zcela odlišná, než bývala. Proto jsem uvítal nápad pana Josefa Buchera uspořádat školení řidičů pro naše občany. Akce se uskuteční v lednový podvečer. Školení bude pojato zábavnou formou pro nás laiky srozumitelnou. Nebudou se dělat žádné zkoušky. Zeptáme se na to, co nás zajímá, a seznámíme se s novinkami ve vyhlášce. Cena za školení je symbolická v řádech několika mála korun, které poslouží jako honorář školiteli.

Proto, aby se školení mohlo uskutečnit, je potřeba dostatek zájemců. Kdo má o toto školení zájem, запиšte se prosím během prosince do seznamu v obchodě u paní Blahynkové nebo na obecním úřadě. O termínu školení budete všichni včas informováni.

- JS -

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Přibližně od 2. poloviny 20. století dochází k výrobě celé řady nových látek, včetně umělých hmot, které se pro své výhodné vlastnosti začínají využívat v každodenním životě lidí. Tím ovšem vzniká nový problém: „Co s použitými věcmi dále dělat?“

Likvidace těchto odpadů probíhala dříve nejrůznějšími způsoby: nejčastěji tvorbou místních skládek, vyvážením do různých míst v okolí obce, spalováním apod. Vzhledem k tomu, že těchto míst neustále přibývalo, přistoupilo se ke svážení a ukládání odpadů na řízené skládky. Toto svážení a ukládání není samozřejmě zadarmo a ceny za likvidaci neustále rostou. Jednou z možností, jak snížit náklady na odvoz a ukládku směsného komunálního odpadu (popelnice) je důsledné třídění všech odpadů z domácností. Čím méně odpadu do popelnic uložíme, tím méně zaplatíme svozové firmě a tím nižší bude místní poplatek na 1 osobu za svoz domovního odpadu.

V naší obci je umožněno občanům třídit do speciálních kontejnerů, které se nachází na dvou sběrných místech:

- plasty, polystyren	- sklo bílé
- papír	- sklo barevné

Nápojové kartony lze ukládat do speciálních oranžových igelitových pytlů. Pytle si občané mohou vyzvednout na obecním úřadě nebo v obchodě.

Nebezpečné odpady (tj. odpady, které vykazují jednu nebo více nebezpečných vlastností např. barvy, vyjeté oleje, opotřebované pneumatiky osobní, zářivky, výbojky) podléhají zvláštnímu režimu. Obec zajišťuje odvoz těchto odpadů dvakrát ročně. Svoz objemného odpadu, který vzhledem ke svým rozměrům, hmotnosti nebo jiným vlastnostem nelze odkládat do běžných sběrných nádob na směsný komunální odpad (např. části nábytku, koberce, linolea, sanitární keramika) probíhá v obci každoročně na jaře.

V průběhu celého roku mohou občané ukládat vysloužilé malé elektrozařízení (např. starý mobil, kalkulačku, telefon, drobné počítačové vybavení, MP3 přehrávače apod.) do připravené nádoby, tzv. E-boxu. Je umístěna na chodbě obecního úřadu. Hlavním cílem je zvýšení množství sebraných malých spotřebičů. Ty totiž většinou končí v komunálním odpadu. Pokud se elektrospotřebiče obsahující zdraví škodlivé materiály vyhodí spolu s běžným odpadem do popelnice, nedojde k jeho recyklaci, ale skončí na řízené skládce. Tak zcela zbytečně dochází k hromadění odpadu, který by mohl být znovu využit. Naopak, pokud je elektrozařízení odevzdáno k recyklaci, je zajištěno, že drtivá většina vysloužilého spotřebiče bude opětovně využita. Šetří se tak přírodní zdroje i životní prostředí.

Problémy se sběrnými nádobami na tříděný odpad:

- PLASTY – někteří občané nesešlapují plastové lahve a tím dochází hlavně v letních měsících ke značnému přeplňování sběrných nádob.

- PAPIR – velké krabice je potřeba nejdříve rozdělat a až poté vhodit do sběrné nádoby, aby nezabíraly velký prostor.

Jsme si vědomi toho, že tato opatření nelze nařizovat, ale apelujeme na uvědomělost občanů. Snahou nás všech by mělo být zachování čistoty obce a jejího okolí.

M. Dubová

MAGICKÉ DATUM 11.11 2011

11. listopad - Ve světě připomínán jako Den válečných veteránů (konec 1sv.války). U nás se tento den vše točí kolem pranostiky o sv. Martinu, kterak přijede na bílém koni. Posledních pět, šest let zpátky je to svátek vinařů, kteří se chlubí s prvními letošními mladými Svatomartinskými víny. Konají se ochutnávky a košty. Letos k čtyřem jedničkám v datu přibýly dvě v letopočtu – a magické datum bylo na světě. Někteří neodolali a tohoto data využili k uskutečnění svého životního rozhodnutí – sňatku. V zapomnění nebude ani toto datum při narození a úmrtí. Jak však žijeme životem všedních dnů a nepotká nás žádná mimořádná událost, stane se tento den i s magickým datem úplně normálním pracovním dnem. A i když bylo Martina, první sníh nepřinesl. Naposledy se tak stalo u nás v roce 2007. Přesně před rokem bylo na ustavujícím zasedání zvoleno nové vedení obce.

- MS -

PODZIMNÍ VÍNO – VAŘENÍ

Víno a chléb jsou mystické symboly lidského žití. Doprovázejí člověka od doby, kdy se ze sběratele a lovce pozvolna stal usedlým a počal rozvíjet zemědělství. Obilí, po zpracování na mouku mu poskytovalo základní potravinu, chléb. Ale nejen chlebem živ je člověk, i duše potřebuje občasně pohlázení, vzpruhu, aby se mohla rozlétnout k jinak těžko dosažitelným výšinám. Neexistuje jiný nápoj ani prostředek, kterým by se lidská duše mohla nechat unášet tak bezelstně, sladce a příjemně, aniž by to mělo pro tělo škodlivé

následky. Mluvím zde samozřejmě o mírném požití kvalitního vína. Listy vymalovány do všech odstínů barev, téměř sklizená pole a poletující babí léto – to znamená, že nadešel nádherný čas podzimu. Pro vinaře je tento čas klíčový. Co se celé jaro, léto a kus podzimu naběhali a snažili se svou péčí, aby ten konečný výsledek stál za to. Plní vzrušení a očekávání vcházejí do svého vinohradu, laskají se s těžkými zlatými střapci kuliček a přemýšlejí, jaká že ta letošní sklizeň bude. Ovšem letošní úroda byla nad očekávání dobrá. Dostatek bylo sluníčka v rovnováze s vláhou, jakou pamatujeme v roce 2000. Mošty dosáhly skvělých cukernatostí, nejedna odrůda byla v pozdním sběru a výjimkou nebyly ani výběry z hroznů a výběry z bobulí. Loni byly nádoby poloprázdné, a pokud se nějaká odrůda sehnala, tak byla max. na 50-litrový demižónek. Letos je to obráceně a u

mnohých nádoby pochyběly.

V nejednom sklípku už zavoněl burčák a k mé veliké radosti se připojili i vinaři – začátečníci, ale ač nezkušení – rozhodli se vyrobit svůj vlastní vinný mok. Ani tentokrát není výjimkou, že vinař pozval vinaře na ochutnání burčáku, aby se ujistil, že je vinný proces v pořádku. Tímto se samozřejmě přispívá k rozmanitosti vzorků vín a ty pak ve Vítonicích můžeme ochutnat při koštu mladých vín anebo v letních měsících při naší velké akci. Já osobně jsem zvědavá, jak budou chutnat méně známé odrůdy, které se podařilo našim vinařům vypěstovat. Jedná se o:

Hibernal:

- Barva: zelenožlutá
- Vůně: intenzivní, příjemně ovocné tóny
- Chuť: plná, velmi extraktivní, vyšší obsah kyselin, ve výběrech jemná harmonie
- Ve vůni a chuti můžeme hledat: černý rybíz, ananas, broskev, grapefruit

Malverína:

- Barva: slámově žlutá
- Vůně: jemná, kořenitá
- Chuť: středně plná až plná, středně vysoký obsah kyselin
- Ve vůni a chuti můžeme hledat: skořici, lékořici, chlebovinu

Bouvier

Víno:

Odrůda skromné kvality pěstovaná ve významném množství v Rakousku. Pod synonymem Ranina se z ní ve Slovinsku vyrábí víno "Tygří mléko".

Vinaři víno oslovují a dávají mu vlastnosti lidského těla i duše. Vínu ale dovedou také naslouchat, to moravské prý říká: „Poskytnu ti radost po celý život, od narození až do konce života. Dobře vím, že bez tebe by ani mne nebylo. Po staletí mne opěvují básníci, malíři zobrazují chvíle mého vzniku, jakož i člověka žijícího ve vinorodém kraji. Vešlo jsem do každodenního tvého zpěvu, historek, pohádek i legend. Jsem jako děvče, o které je nutno se starat po celý rok a nesmí se spustit z očí, aby těšilo svého pána, ale i ostatní milence“. Víno je nejstarší a nejušlechtilější nápoj. Nápoj bohů. Víno neříká, jdi, ale sed! Víno je tak trochu marnivé a má rádo, když se o něm mluví. Nikdy nevyjeví svá tajemství těm, kteří ho nejsou hodni. A že ve víně je pravda, ale kde by se jí tolik vzalo - pro všechny ty hektolitry???

Alena Dohnalová

OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE aneb ze vzpomínek na prožitý život nejstaršího muže po Vítonicku

Dne 9. září se ve zdraví dožil požehnaného věku 90-ti let nejstarší muž obce pan Jan Šabata z č. p. 20. Tento věk je zvláště pak u mužů natolik výjimečný, že se zastupitelé rozhodli o zakoupení věcného daru a osobní návštěvě u oslavy. V den narozenin pana Šabatu navštívil starosta obce, společně s paní místostarostkou a kronikářem. Předali mu věcný dar, kytici růží a popřáli mnoho zdraví a štěstí do dalších roků. Pan Šabata je ve svém věku stále vitální, zajímá se o obecné dění a sám se akcí pořádaných obcí osobně účastní. Prožil skoro celé 20. století, zažil světovou válku a mnoho politických přeměn. O prožitcích ze svého dlouhého života s chutí vypravuje. Troufám si tvrdit, že šikovný scénárista by podle něj mohl natočit životopisný film spíše komedii. Já jsem se při návštěvě docela pobavil. Pro zpravodaj v krátkosti vybírám:

1. Dětství a mládí

Pan Šabata se narodil v Medlicích v rodině soukromých zemědělců jako nejstarší ze čtyř sourozenců (3 chlapi a 1 děvče) - nejstarší a nejmladší dosud žijí. Jak sám říká, prožil divoké dětství a mládí. S úsměvem vypráví o své zvědavé hlavě, která prošla okenní mříží tam a zpátky už ne a vše vyřešil až zákrok přivolaného kováře. Jako 7-letý společně s maminkou vítal v červnu 1928 v Hrotovicích presidenta Masaryka. Spíš než na presidenta „osvoboditele“ si vybavuje své dobrodružné zmizení s partou dětí do nedaleké vesnice s následným hledáním maminkou a dospělých v mase lidu. Vítonice pamatuje již jako 11-ti letý, kdy s tatínkem jezdil na zemědělské dobytčí trhy do Hostěradic a pravidelně navštěvoval tatínkova kamaráda z války pana Holingera z čp 65. V ranném mládí studoval zemědělskou školu v Rouchovanech, ale studium přerušila válka.

2. Válka

Jako ročník 21 měl být pan Šabata také tzv. „totálně nasazen do říše“ (*do Německa*) na nucené práce. Tomu však zázračně unikl díky fingovanému zápalu slepého střeva, kdy byl 14dnů pod lékařským dozorem v nemocnici v Třebíči. Po té dlouhou dobu s omezením nezvedat těžké věci a nosit těžká břemena. Podotýká však, že tato hospitalizace stála rodiče spoustu úsilí a peněz. I když válka byla strašná, rád vzpomíná na povinné cvičení tzv. kuratoria (německá podoba cvičení sokolů) a prvnímu kontaktu s cvičenkami. Rád se zúčastňoval ryze ženských záležitostí, jako bylo draní peří nebo vaření povidel s toho důvodu, že se tam scházela mladá děvčata.

3. Osídlení

V prvních týdnech po válce v r. 1945 se jako jeden z mnoha set tisíců Čechů rozhodl postavit na vlastní nohy a jako národní správce přišel do Vítonic. Otcův kamarád němec Honlinger za ním přišel, aby osídlil právě jeho dům č. p. 65, on ho však nechtěl pro velkou výměru polí. Říkal: „To jsem rovnou mohl zůstat na rodné gruntě v Medlicích. „Jako svobodný osídlil dům č. p. 91. Ještě společně s Němci provedli první poválečné žně a v srpnu 45 odvezl vdovu Horákovou s dvěma dcerami do sběrného tábora ve Znojme k odsunu. V Medlicích u rodičů na statku jako služebná sloužila nastávající manželka Marie, ta po svatbě přišla za ním do Vítonic. Společně vychovávali tři děti. Jako absolvent zemědělské školy po válce působil v obci také jako zástupce veteřináře, kdy pomáhal při zrození nového života u mnoha koní i ostatního dobytka.

4. Družstvo

Doba po založení zemědělského družstva v r. 1950 byla taky velice těžká. Sám vzpomíná na problémy s krmením, kdy byl dobytek ustájen na několika různých místech a krmení se vozilo také z jednotlivých stavení. Tuhle nevděčnou práci nikdo nechtěl dělat a já jsem do toho šel. Byli členi družstva, povinni přichystat společné krmení, ale mysleli si, že je chce někdo okrást. Skoro po každé to bylo na facky – dodává.

Foto - Zástupci Obecního úřadu Vítonice předávají gratulace nejstaršímu občanu obce.

5. Spolky

Panu Šabatovi se vybavují veselé vzpomínky na místní hospodu, kde bývalo veselo. Sám jsem tam „bel každé den“ a když jsem nepřišel, každý se ptal, co že s tím Šabatem je. A co padlo facek. Taky jsem nešel pro ránu daleko. To věděli i zahraniční vojáci (*vojáci Svobodovi čs. armády v SSSR pozn. redaktora*) v Prosiměřicích, když jsem tam do hospody chodil na karty. I jinde. V jedné hospodě jsme si sedli s chlapama ke stolu, kam nás posadil hostinský. Po čase přišel chlap, poklepal mi na záda a řekl: „vypadni.“ Jářku nejsem brambor ani křídlica ze střechy, abych vypadl.“ povídám a byla zase mela. Dnes už se to v hospodě nedá prožít, dnes je hospoda ševcovina ... Ve spolku jsem nikdy nebyl. Oni mě chtěli mezi sebe, vždycky jsem jim říkal: „Než bych měl být špatným hasičem nebo myslivcem to radši nebudu nikde. Ale všem jsem pomáhal. Já jsem nebyl žádný velký vinař, měl jsem celý dvůr bačeny (červené víno) a pod kapličkou kousek vinohradu. Dělal jsem víno, hlavně abych je potom rozdál jak myslivcům, tak hasičům.“

6. Zralost

V sedmdesátých letech se jako vdovec podruhé oženil, dům č. p. 91 přenechal nejmladšímu synovi Zdeňkovi a rekonstrukci se přestěhoval se na čp 20. Pracoval až do důchodu v zemědělství. V prvních porevolučních komunálních volbách v roce 1990 kandidoval do obecního zastupitelstva za Sdružení nezávislých kandidátů.

7. Dnešek

I když pochoval i druhou ženu a přes svůj vysoký věk neztrácí optimismus, stále sleduje v televizi politiky a politickou situaci, pravidelně se účastní všech voleb. Sleduje dění v obci i na obecním úřadě a aktivně se účastní kulturních akcí. Na adresu nás mladých vzkazuje: „Tenkrát byla chudoba, ale nebyla závist. Dnes jeden druhému závidí úspěch. Uvažujte nad prací a dívejte se při tom i do budoucna. Neříkejte si - dnes se mám dobře a to mi stačí. Po nás přijdou přece další. „V současné době se těší velké přízni sousedky paní Škárkové. Když je pěkně, chodí spolu na vycházky, sedí na lavičce a debatují o prožitém životě. V zimě se jako sousedé denně navštěvují a při debatě hrají karty. Při svých vycházkách pan Šabata navštěvuje i paní Šafratovou, kterou jak říká, zaučoval v JZD na studený odchov telat. Starci muži už jsou v pánu, ale na otázku na kterého z Vítonických mužů často vzpomenete, odpovídá: „Na Jendy Brzobohatého, s tím jsem si rozuměl, tak hospodářsky,“ povzdechne. A kdykoliv jdeme okolo té staré Doškovi hrušky (u č. p. 23) podívám se na ni a řeknu: „Tak to jsme my“.

S přáním všeho dobrého za rozhovor děkuje Martin Smeták.

5. ROČNÍK DNE OTEVŘENÝCH SKLEPŮ

Areál vinných sklepů za obcí hostil dne 9. července již pátý ročník vinařské akce Den otevřených sklepů. Letošní ročník byl věnován vzpomínce na skvělého vinaře a spoluobčana pana Engelberta Hesiny, který se ještě loni na akci aktivně podílel. Návštěvníkům, kterých letos bylo přes čtyři stovky, se po 14. hodině odpolední otevřely dveře celkem 14- ti sklepů. Krom domácích byli ve třech sklepech hosté a vzorky vín ze známých vinařských lokalit -z Hostěradic, z Nového Šaldorfa a z Prosiměřic. Díky informačním mediím 21. století se věhlas této akce stále více rozšířil za hranice regionu. Přijeli hosté nejen z okolních vesnic a od Brna, ale i od Plzně, Tábora, Ostravy, Českého Těšína či Zlína. Ač pořadatele těší vzrůstající zájem o akci, živě hovořili o naplnění kapacitních možností a únosnosti zvládnutí ještě většího množství návštěvníků.

Novinkou tohoto ročníku bylo sladění všech sklepmistřů i děvčat u obecního sklepa do jednotného ústroje (kroje) složeného z bílé košile s pestrou výšivkou a zelené resp. modré zástěry. Návštěvníkům tak bylo hned jasné, kdo v kterém sklepe je pánem. U obecního sklepa opět vyhrávala cimbálka Mája. První cenou v tombole bylo 50. litrů vína opět originálně nazvaného podle chuti mistra vinaře pana Pavla Venhudy „Vítanické slunce v kopřivovém háji“.

Foto - Sladění vítanických sklepmistřů v nových krojích.

S podvečerem dorazilo i sklepní strašidlo hrabě Faulenc Huhla se svým pomocníkem Klauzím. Přítomným vinařům ve sklepech i všem ostatním rozdával originální, po předloňském měďáku a loňském stříbrňáku, i nový zlaták pro štěstí. I ten se stal velkou raritou, jakou lze získat pouze při této vinařské akci. Podobně se stala nedostatkovým zbožím i originální košťovací sklenka s obecním znakem a letopočtem, kterou si bylo možno zakoupit u vstupného.

Velkou atrakcí byla u sklepa pana Venhudy soutěž v tahání vína košťýřem ve tvaru pánského přirození, kde se vystřídaly desítky ženských dvojic. Rok od roku se také zlepšuje nejbližší okolí jednotlivých sklepů. Například - květinovou výzdobou, dřevěným sudem nebo skupinkou přerostlých hub. Další podle slov přítomných povedenou atrakcí hlavně pro děti bylo v jednom ze sklepů tzv. sklepní bestiárium se strašidly z vinařského motivu.

Samostatnou kapitolou této akce byli naši tzv. Kluci v akci. Šestice mužů sladěných do modrých košil a temnorudých zástěr, se po celý den v červencovém parnu, v ohni a kouři starala o hladové žaludky přítomných. Za to jim patří veliký obdiv a poděkování. Jejich pomoc byla nedocenitelná. Letos byly na akci poraženy tři prasátka a jejich maso pečené na rožni i na kotlíku bylo i tentokrát díky sponzorům rozdáváno zcela zdarma. Před setměním bylo maso snědno a podával se chleba pomazaný mletými škvarky a játrovou vepřovou paštikou. Krom toho měl každý vinař nachystáno ve svém sklepe občerstvení ve vlastní režii. Nechyběly buchty nebo koláče. Krom vína se v tomto letním parnu pila hojně i voda. Po sklepech bylo rozdáno celkem 120 litrů balené vody a i ta se s přibývajícím časem stala nedostatkovým artiklem. S přibývajícím večerem a nocí hojně přibývalo i ovíněných návštěvníků. Všem těm, kteří přijeli z větší dálky a

rozhodli se zde nocovat, posloužilo ležení pro stany ve vytýčeném prostoru na konci sklepní kolonie. Konečně i počasí bylo milosrdné. Ač se z noční oblohy blýskalo – nezapršelo. - MS -

Den otevřených sklepů ve fotografiích:

Foto – Občerstvení

Foto – Sklepni strašidlo.

Foto – Bylo otevřeno celkem 14 sklepů. Co sklep, to jiný vinař, to jiná ochutnávka.

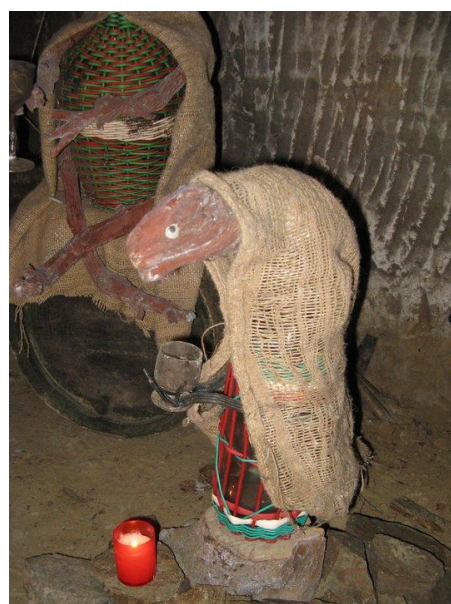

Foto – Sklepni Bestiariu v tajné boční místnosti jednoho z Vítonických sklepů.

TRADIČNÍ POUŤ

Pro většinu lidí začíná pouť v neděli ráno, ale pro nás jakožto zavádějící a pořadatele začíná už v pátek chystáním kulturního domu a „tancplacu“. Vzhledem k tomu, že se tento rok bohužel nekonala páteční roková zábava, bylo páteční chystání jedinou pouťovou činností v tento den. Další dny byly však poutí pohlceny. V sobotu ráno jsme se všichni zavádějící kluci i s tatínky sešli před hasičskou zbrojnicí, u které stála letošní máje. Kácení máje šlo dobře a za chvíli už byla u kulturního domu. Máji jsme očistili od kůry, vytvořili jsme věnec, holky nazdobily fáborky jednotlivé větve a mohlo se jít stavět. To bylo jako každý rok bez větší námahy, protože nám máji staví jeřáb. Když už stála tam, kde měla, donesl stárek pár vzorků dobrého vína, a tak jsme stáli na místě, kde hrají muzikanti a pozorovali, jak mája mokne. Pak už jsme se po několikahodinových pracích a přípravách rozešli do domovů, připravit se psychicky a fyzicky na večerní taneční zábavu. Ta proběhla v klasických pouťových rytmech kapely Víkend.

V neděli ráno byl sraz před kostelem, kde proběhla mše, po které už nic nebránilo tomu, abychom mohli jít zvát občany na tradiční zavádění pod máji. Naštěstí se nám vypršelo v pátek a v sobotu, takže v neděli bylo krásně. Od rána svítilo sluníčko, a tak pochod obcí byl příjemný. Zvaní jsme tento rok stihli abnormálně rychle, proto bylo dostatek času na oběd a odpočinek. Když jsme se sešli u stárka a stárkové, přidělali jsme si rozmarýny zdobené mašlemi a vyšli poklidným pochodem pod máji. Počasí se od rána značně změnilo, velmi se zatahovalo, ale i tak jsme risknuli, že své taneční kreace předvedeme venku. Zavádění bylo perfektně načasované, protože jakmile jsme dozaváděli, začalo pršet a tak další zábava, ke které přispívala dechová muzika kapely Skaláci, pokračovala v kulturním domě. Když muzikanti dohráli kolem 20 hodiny, začali pomalu ale jistě lidé odcházet domů a to znamenalo konec letošní tradiční poutě ve Vítonicích.

- Leoš Lang -

Tradiční zavádění pod májou - 2011:

MALÝ FESTIVAL LOUTEK

I letos se obec přihlásila do 5. ročníku Malého festivalu loutek. V rámci tohoto projektu dne 30. srpna v kulturním domě proběhlo představení pohádky loutkoherce z Divadla na kolečku - Neposlušná kůzlátka. Jak již název divadélka napovídá, loutkoherce při pohádce využil i důmyslně otočné podium podobné velkým přírodním jevištím. Děj se tak v mžiku odehrával, hned v chaloupce kůzlátek, hned v lese. Představení navštívilo kolem třicetky dětí.

- MS

Foto – Loutkové divadlo.

Foto – Vítonický fotbalový tým na Kozina cupu.

KOZINA CUP

Dne 5. července proběhl v Oleksovicích **7. ročník Kozina cupu v malé kopané**. Na velkém fotbalovém trávníku rozděleném na tři hřiště se tabulkově utkalo kolem třiceti družstev z celé republiky. I tentokrát se zúčastnil Vítonický amatérský tým nazvaný **Vítoničtí čápi**. Účasti předcházeli poctivý trénink na domácím hřišti, takže cíl zněl - postoupit ze základní skupiny.

I tentokrát zůstalo u přání. Čtyři zápasy, čtyři porážky a jeden jediný vstřelený gól z kopačky Láďe Čecha mluví za vše. Soupeři prostě byli lepší - fotbalovější. Snad napřesrok. Za Vítonické čápy nastoupili: Jan Jelínek, Vladimír Čech ml., Roman Valeš, Lukáš Lorenc, Aleš Horký, Rošťa Kocmánek, Tomáš Paseka a tým doplnili i hráči z jiných vesnic.

V souvislosti s ryze amatérským fotbalem bych vyzvedl i letošní účast našich juniorů hrajících okresní soutěž v mužstvech z okolních obcí. Za Prosiměřice bojovali Martin Blahynka, Aleš Rada, Roman Valeš a Šimon Bartůněk. Těšetický dres oblékali bratři Petr a Pavel Novákoví.

- MS -

Foto – Vítoničtí senioři při svém 4. Setkání se zástupci obce.

4. SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

Dne 12. listopadu se v kulturním domě konalo setkání našich seniorů – důchodců. Úvodem vystoupil pan starosta Střecha. Přítomné přivítal a připomenul činnost obecního úřadu v letošním roce. Následoval společný oběd a po něm dostal slovo pan muzikant Balada se svou aparaturou. Při muzice si pak důchodci

společně popovídali, zaspívali a zatančili. Opět zde musíme vyzdvihnout naše nejstarší. Ruku v ruce, bok po boku celý čas společně strávili

Pan Šabata s paní Škárkovou. Dohromady ve věku 177 let si i společný taneček zatančili. Klobouk dolů před jejich vitalitou a životním elánem, který jim mi mladší můžeme jenom závidět. Škoda jen, že tato akce připravovaná právě pro naše nejstarší se neseťkává z větší účasti. Zvláště když každým rokem někdo natrvalo odejde ...

- MS -

DĚTSKÝ DEN – VÝLET DO ZOO OLOMOUC

Jako každý rok i letos proběhl dětský den. Děti z Vítonic v doprovodu svých rodičů navštívili za krásného a slunečného počasí ZOO v Olomouci. Prohlídka zoologické zahrady byla velmi zajímavá a veselá. Postupně jsme prošli všemi pavilóny a výběhy se zvířaty. Žirafy, lvi, vlci, medvědi, opice, exotické ptactvo. To vše bylo k vidění a nadšení menších dětí nás ujišťovalo, že se výlet vydaří.

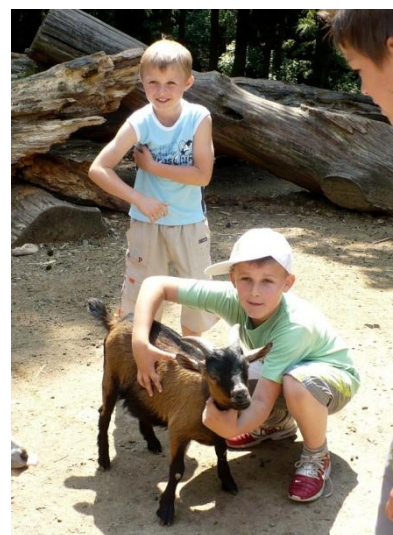

Foto – Fotoukázka vítonického putování po ZOO Olomouc v rámci dětského dne.

Po prohlídce ZOO, kde jsme strávili větší část dne, navštívili někteří i svatokopeckou baziliku. Na zpáteční cestě následovala ještě malá zastávka v Aquaparku, na kterou jsem se moc těšila a vodní hrátky, různé skluzavky, jeskyně nezklamaly. I když se potom objevila malá přeháňka, která nás z venkovního bazénu s tobogány zahnala do toho vnitřního, i tak jsme si koupání užili. Osvěžení a občerstvení jsme nasedli do autobusu a ten nás dopravil až domů.

Myslím, že můžu a chci za všechny děti poděkovat a říci, že se nám výlet moc líbil. Těšíme se na ten další.

- Ivona Sobotková -

VÍTÁNÍ OBČANKŮ 2011

Foto – starosta obce předává rodičům Františka Juráka pamětní list a zlatý řetízek.

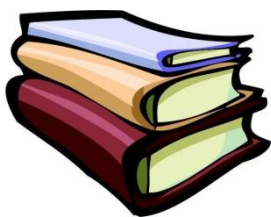
V neděli dne 30. října proběhla v zasedací místnosti obecního úřadu v historii po druhé malá slavnost - vítání občánků. Čtyři děti, chlapci narození v posledních dvou letech v obci v doprovodu rodičů a sourozenců byli uvítáni do rodiny Vítonických.

Do rukou rodičů vítaných dětí předali starosta obce p. Střecha zlatý řetízek s emblémem čápa a paní místostarostka Dubová pamětní list s květinou. Slavnostnímu aktu předávání předcházelo pásmo písní a básniček od několika Vítonických dětí ze školky. Sólo na flétnu zahrála všem přítomným Lada Střechová. Závěrem si všichni přítomní připili na zdraví, šťastný a spokojený život v naší obci. Uvítání byli tito

narození: Petr Smeták z č. p 78, Tobiáš Šabata z č. p 43, František Jurásek z č. p 34 a Mikuláš Komín z č. p 1.

- MS -

KNIHOVNA VÍTONICE: Vše co potřebujete k povinné školní četbě

Místní knihovna Vítonice zřizovaná Obecním úřadem Vítonice sídlí už více než 30 let ve stejné budově jako obecní úřad. Její provozní doba je stanovena na každou neděli od 9 – 11:30 hod., i když je dnes doba, kdy hitem pod stromeček bude možná elektronická čtečka knih, kdy se seminární práce či referáty zpracovávají pomocí vyhledávání na internetu, tištěná kniha pořád zůstává dominantní v oblasti beletrie a poezie. Klasická beletristická kniha oproti počítačové elektronické verzi má řadu výhod. Nejenom že ji můžete vnímat hmatem či čichem, listovat v ní. Nikdy ji nedojdou baterie. Je tichým společníkem, do kterého lze vepsat poznámky či zvýraznit ty nejdůležitější pasáže. Lze ji vytáhnout v dopravním prostředku při cestě do školy či práce.

I tímto směrem se vydala místní knihovna. Naučné knihy jsou v knihovně výjimkou, protože po obsahové stránce nemohou konkurovat Internetu. V posledních letech se tedy knihovna zaměřila na pořizování knih pro povinnou školní četbu. Byly nakoupeny nové knižní tituly dle standardizovaného seznamu pro ročníky 6. – 9. třídy ZŠ Prosiměřice. Pokud si tedy do knihovny přinesete seznam, kde máte napsané knihy, z nichž musíte některé přečíst, 80% z nich ve vítonické knihovně také naleznete (*např. Biblické příběhy, Rozmarné léto, Saturnin, Hoši od Bobří řeky, Bylo nás pět, Pod Jezevčí skálou, Slavnosti sněženek, Příběhy dona Quijota, atd.*). Knihy Vám budou zapůjčeny na běžnou dobu zcela zdarma.

Budoucí maturanti v knihovně také naleznou potřebné knihy nejenom z české literatury, ale i od zahraničních spisovatelů (*např. Jack London, Alan Marshall, Antoine de Saint-Exupéry, apod.*). Přeci jenom u státní maturity je potřeba umět nejenom obsah určité knihy, ale také je potřeba rozeznat úryvek z knihy a to na internetu nenajdete. Zároveň je dokázáno, že četba u začínajících čtenářů i u těch pokročilých rozšiřuje slovní zásobu, má vliv na vývoj řeči a vývoj myšlenkových operací.

Možná si říkáte, že Vaše školní léta už jsou dávno pryč, ale to nevadí, i na pokročilé čtenáře, na čtenářky dívčích románů, na čtenáře detektivek či poezie knihovna myslí, neboť min. 2x do roka je portfolio místních knih rozšířeno o zapůjčené knihy ze znojemské knihovny. A pokud jste ještě kouzlo knih nezkusili, není lepšího okamžiku než při dlouhých zimních večerech, kdy je zahrada zazimována. Pár řádků před spaním možná potěší víc než dlouhé reklamy v televizi.

Knihovna ve Vítonicích není jen místnost plná knih, ale nabízí i Internet a případný tisk zdarma. Lze tisknout nejenom černobílé kopie, ale i barevné dokumenty. Registrace v knihovně oproti městské knihovně ve Znojmě je zcela zdarma pro všechny, proto neváhejte v neděli přijít.

- JB -

80. VÝROČÍ - 28. ZÁŘÍ 1931 OBECNÍ VOLBY

Z kroniky české menšinové školy: „Rok 1931 je pro zdejší českou menšinu památný. Byly vypsané volby. K těmto podány byly tři kandidátky. (2 německé a česká Kandidátní listina Národní jednoty a Domoviny - pozn.redakce) Poprvé vstoupila zdejší menšina do politického života místní obce. Volby byly konány 28. září v místnostech německé obecní školy. Ve volební komisi byli dva čeští zástupci - Jan Brixa (listonoš) a Ed. Vlček (správce čes. školy). Česká kandidátka obdržela 43 platných hlasů, dobyla proto v prvních volbách 2 mandáty. Německé strany 10 mandátů. Při volbách obecní rady zvolen byl Karel Plechatý II. radním. Máme proto i zastoupení v radě.“

ZIMNÍ A VÁNOČNÍ OBDOBÍ

ZE SLOHOVÝCH SEŠITŮ: Nejkrásnější Vánoce

Jako každé malé dítě se těší na Vánoce ani u nás doma to nebylo jinak. Je pravda, že do svých 13 let jsem neviděla strojit stromeček. Vždycky jsme se nechali s bratrem překvapit. Každý rok, dva dny před Štědrým dnem, jsme bezstarostně odjížděli do Třebíče. Ale jak to tak bývá, každé menší dítě se těší na Ježíška. Na Štědrý den jsme se s babičkou a dědou sbalili a jeli domů do Vítonic. Jenže než jsme tam dojeli, ještě byla zastávka u prababiček a pradědečků. Pak už jsme konečně přijeli do vánoční vonících domácích prostorů.

Po celém domě už vonělo jehličí a cukroví, zněly koledy a byla naladěná hezká vánoční atmosféra. Ani jsme se pořádně doma neohřáli a už nás babička vedla ke krmelci a to vždy s větou: „Pojďte, půjdeme dát jablíčka a vánočku zvířátkům. Tradice se musí dodržovat!“ Už se stmívalo, když jsme přišli domů. Sedli jsme s horkým čajem k pohádkám. Zanedlouho už nás volala máma k vonící štedrovecerní večeři, ke které jsme usedali nastrojeni ve svátečním oblečení. Za zvuku koled jsme všichni společně zasedali ke krásně prostřenému stolu. Cinkání příborů utichlo.

My se odebrali vyhlížet Ježíška z okna. Jen táta s námi nešel. Říkával, že jde vyhlížet Ježíška na dvůr. Dveře z venku cvakly, chvíli bylo ticho, ale najednou se potichoučku otevřely. Táta nenápadně a mlčky proběhl, zazvonil a rozsvítil se stromeček. To byl signál pro mě a pro bratra. Vběhli jsme ke stromečku. S vyraženým dechem jsme pozorovali tu krásu, spoustu třpyticích se baněk zavěšených na stromečku. A už nastala ta očekávaná chvíle – rozdávání dárků.

A já doufala, jestli dostanu zrovna to, o čem jsem Ježíškovi v dopise psala. Když na to teď zpětně vzpomínám, vhní mi to slzy do očí, protože takové krásné Vánoce už nebudou.

Ze slohového sešitu v roce 2010 – Pavlína Horáková.

ZE SLOHOVÝCH SEŠITŮ: Zimní láska

Když se z nebe spustily první bílé vločky, když vše přikryl třpytivý sníh, přehodila jsem si svůj černý kabát přes ramena a vyšla se na tu krásu podívat pěkně z blízka. Z odstínů bílé a šedé mi přecházely oči. Domy, ulice, každý kout byl bílý nějak jinak.

Když jsem kráčela pod alejí zasněžených stromů, zaslechla jsem, jak se dvě vločky dohadují, jestli je svět spravedlivý, nebo ne. Seděly na úzké větvičce a přely se. Když jsem k nim přistoupila obě se zarazily. „Proč se hádáte?“ zeptala jsem se. „Povíme ti příběh a ty nám na oplátku řekneš, kdo má pravdu.“ „Proč ne.“ povídám jim a ony začaly.

„Z modré oblohy jde vidět vše a tak, když jsme se dívaly dolů na zem, zahlédly jsme chlapce s dívkou. Chodili na stejnou školu a občas spolu chodili ven.

Vodili se za ruce, i když byl mráz, objímali se, i když sněžilo! Když byli spolu, srdce jim bouchalo tak hlasitě, že i k nám to šlo slyšet. Jedna hodina byla pro ně jako celý den! I na jejich první políbení si pamatujeme.“ prohlásily obě naráz a zasmály se. „Jednou jsme moc dobře věděli co má za plány chlapec a tak jsme svolaly celé vločkové království, aby se přišlo podívat. Svou prokřehlou rukou ji rád hladil na ještě prokřehlejších tvářích a nejenom na tvářích i v medových vlasech. Ten den netrvalo moc dlouho a

z něžných dotyků byla pusa. My všichni nahoře jsme tleskali a pískali na celé království.“ „A oni dva?“ rychle jsem vykřikla. „Tenkrát neměli slov! Ona se mu mlčky dívala do křišťalově modrých očí a on zase do jejích. Potom jsme se všichni opili sněhovým vínem, takže si z toho dne už moc nepamatujeme.“ Trochu jsem se zamyslela, jak může chutnat sněhové víno, ale než se mi zrodila v hlavě pomyslná chuť, povídaly dál. „Asi o týden později ji pozval na noční vycházku kde mělo proběhnout první líbání a pokud si dobře vzpomínáme, chtěl s ní, jak se to řekne ve vaší mluvě?“ obrátily se na mě: „Chodit?“ „Jo, chodit! Tenkrát jsme byly všichni rozhodnutí, že až k tomu dojde, spadneme na zem a tu jejich krásnou chvíli ještě zkrásníme. Vše šlo jako po másle a když už začínalo jít do tuhého, rychle jsme si oblékly padáky a jenom vyčkávaly na vhodnou chvíli. Když se po chvilce začali líbat, vyskočily jsme všichni naráz a na jejich těla začal dopadat sníh, samozřejmě jsme to byly my, ale to oni nevěděli. Na větu o jejich společném soužití už ale přišlo. Najednou se objevil neznámý hoch a začal našim zamilovaným vyhrožovat. Vše nakonec skončilo tak, že jejich společné chvíle byly uloženy hluboko v paměti. A teď pověz, je život spravedlivý, když nechal něco tak čistého a krásného zemřít v jednom okamžiku, nebo to tak na světě chodí a člověk se s tím musí smířit?“ Mě se kutálely velké slzy po lících. „Těžko říci vločky.“ tiše jsem šeptla. Z oblohy se najednou začala snášet černá vrána a než jsem stačila něco říct, sedla si na větvičku a vločky shodila na zem. Marně jsem klečela a hledala je. „Ještě jsem vám neřekla, jestli je život spravedlivý, nebo ne!“ ale to už mě nikdo neslyšel.

S přicházejícím jarem vločky zahynuly v žáru slunce, tak jako láska dvou mladých lidí. Snad najdu tuto zimu nové vločky, které mi poví, jestli se jejich srdce znovu setkaly! A co vaše vločky, vyprávějí také příběhy lidí?

– Lenka Hermannová–

ZIMNÍ ÚDRŽBA OBCE

Letošní zima nás opět donutí odklízet sníh a vypořádat se s náledím. V rámci svých možností obec zajistí odklizení sněhu na nejdůležitějších cestách a chodnících. Prosím všechny spoluobčany, kteří si doposud uklízejí své chodníky sami, ať v tom pokračují i letos. Bez této vaší pomoci se obec neobejde. Jsem rád, že se mnozí z nás stále chovají jako lidé žijící na vsi a nepřebírají městské manýry, nyní bohužel podpořeny zákonem o údržbě chodníků. **Za provedení zimní úklidu chodníků před svým domem nebo před domem staršího souseda, všem velice děkuji.** Vás ostatní obyvatelé, kteří přenechávají zimní údržbu na obci (z důvodu celodenního zaměstnání, z osobních důvodů nebo jen ze zákonných důvodů) **prosím o trpělivost a zdravé uvažování.** Bude zima a v zimě padá sníh a je náledí. Nejde všechno odklidit hned. Také nelze využívat všechny cesty a cestičky jako v létě. Cesty se budou odhrnovat jen v rozsahu nutném k zajištění přístupnosti jednotlivých ulic. V některých případech bude možná ulice přístupná jen z jedné strany. Veškeré požadavky na zimní údržbu cest a chodníků prosím neřešte s pracovníky, kteří ji provádějí, ale pouze se starostem obce či místostarostkou obce. Tito lidé plní to, co jim bylo zadáno, a nemohou vyhovět všem. Na základě neustálých stížností a zájisti ukončil spolupráci s obcí v rámci odhrnování sněhu pan Buřič VI. a zajistit za něj stejně kvalitní a časově flexibilní náhradu není lehké. **Znovu prosím všechny spoluobčany o pomoc při zajištění zimní údržby chodníků a cest. Velice si této Vaší pomoci vážím a jsem za ni rád jistě nejen já, ale i Vaši sousedé**

–Josef Střecha–

SPORT ve Vítonicích

1. ročník O PUTOVNÍ POHÁR STAROSTY

Dne 17. 11. 2011 se konal v naší Hospůdce "Na baště" první ročník turnaje **O putovní pohár starosty.** Dlouho jsem váhala, nad termínem, kdy turnaj uspořádat, protože se to pokaždé nehodí všem a nakonec mě do oka padl sváteční čtvrtek 17. listopadu. I přes handicap, že se hrálo ve čtvrtek, byla účast dostačující k pořádání turnaje. Do turnaje se přihlásilo 7 hráčů, a tak jsem osmičku do základního pavouka doplnila svou maličností. Hrála se tedy varianta - 8 pavouk / 501- dva vítězné legy. Turnaj jsme zahájili cca v 18 hodin. Všechny zápasy byly vyrovnané a nedalo se říct, že od začátku je jasný vítěz. To turnaji dodalo na napínavosti a zajímavosti. Krátce po 21 hodině se začalo hrát velké finále mezi Tiborem Thótem a Laděm Kačírkem ml., zápas to byl napínavý a na konec vyhrál Tibor, neboť ve třetím kole zavíral v poslední 15 hře. O třetí místo si malé finále hrála paní hospodská, tudíž moje maličkost a Martin Kačírek. Stejně jako finále i tento zápas se hrál na 3 kola a zavíralo se v 15 kole.

Foto – Vítěz 1. ročníku šipkového turnaje

Myslím, že přes malou účast jak hráčů, tak i diváků jsme zahájili u nás v hospodě pěknou tradici podzimního turnaje O putovní pohár starosty. Děkuju všem zúčastněným hráčům za účast a za vytvoření perfektní atmosféry a věřte, že to není turnaj jen pro mladé. Jedním ze zúčastněných hráčů byl pan Josef Paseka.

Chtěla bych také poděkovat panu starostovi, který dodal do soutěže poháry pro první tři hráče a velký putovní pohár, který zůstal pro první rok doma ve Vítonicích u Tibora.

Jeden turnaj máme za sebou a další nás čekají. Chtěla bych Vás tímto pozvat 25. 12. 2011 na **III. ročník Velkého vánočního turnaje**, který se stává pěknou tradicí o vánočních svátcích. Těším se na Vaši návštěvu u nás v Hospůdce nejen při příležitosti šipkového turnaje, ale kdykoliv si budete chtít jen tak odpočinout, posedět v příjemném prostředí s přáteli anebo se jen tak odreagovat. Od toho tu naše hospůdka přeci je, jsme tu pro Vás.

Vaše paní hospodská Božena Pecháčková

SDH VÍTONICE

HASIČSKÁ SEZÓNA DVOU JEDNIČEK - 2011

Sportovní hadice, proudnice, překážky i dresy jsou uloženy k zimnímu spánku, neboť sezóna s označením 2011 je už nějaký ten měsíc minulostí. Nyní už můžeme jen bilancovat, odpočívat a připravovat se na tu další.

A co bylo jiné než roky minulé? I když v názvu "2011" se třpytí dvě jedničky, toto číslo oproti předchozím ročníkům tolik nezářilo ve výsledkových listinách ženského družstva našeho sboru, ale jedničky vozili domů ti nejmladší závodníci. Mladí hasiči měli pestřejší rozvrh soutěží obsahující 11 „pohárovek“ v různých místech Znojemského okresu, kde v roli zlatokopů vyloupili pořadající SDH a odvezli si vždy domů zlatou medaili minimálně v jedné z kategorií. Družstvo mužů využilo letní období k jiným aktivitám, a tak jejich účast na ZN lize byla i přes neobvyklou poctivou jarní přípravu spíše nepravidelná. V dorostenecké kategorii se nepodařilo doplnit dorostenky o 2 chybějící závodnice, proto se na okresní kolo dorostu a následná krajská kola vydali pouze jednotlivci. Hanka potvrdila svůj talent a vítězstvím v krajském kole si zajistila účast na MČR v Ostravě. Leoš Lang nechal svoji trému doma a po zlepšení osobních rekordů obsadil 7. místo.

VÍTONICKÁ NEJ SEZÓNY 2011:

- 1. místo mladých hasičů na okresním kole hry Plamen
- Reprezentace mladých hasičů na krajském kole hry Plamen Jihomoravského kraje
- 1. místo Hanka Sklenská a 7. místo Leoš Lang na krajském kole dorostu Jihomoravského kraje
- 2. místo družstva žen v celkovém pořadí ZN ligy.
- 2. místo družstva žen v okresním kole požárního sportu
- 3. místo Hanka Sklenská na Mistrovství ČR dorostu
- 1. místo starších mladých hasičů na Nočním poháru ve Vítonicích

Mimo soutěžní činnosti jsme pomáhali s rekonstrukcí hasičské zbrojnice, s péčí o zeleň a čisté prostředí u místního potoka Křepička, sbírali jsme starý papír a mladí hasiči zrenovovali dětské hřiště, aby opět zářilo barevností. Pořádali jsme Hasičský ples, pálení čarodějnic, tradiční pouť, noční pohár a stanování mladých hasičů. Potěšila nás vzrůstající návštěvnost a popularita kulturních a sportovních akcí, která nám vrací energii k dalšímu organizování těchto událostí i v příštím roce.

Foto – Vítoničtí mladí hasiči v disciplíně požární útok v sezóně 2011.

Mladí hasiči jsou stavební kámen našeho sboru, který se každoročně buduje, ale jeho kvalita se uchovává už dlouhých 11 let, neboť přesně tolik let už drží mladší mladí hasiči ve své kategorii na okresním kole neporazitelnost. Všechny 3 družstva se celkem zúčastnila 11 soutěží, přivezla 10x 1. míst, 5x 2. míst, 1x 3. míst a 4x ostatních umístění.

SDH VÍTONICE JAKO FINALISTÉ V RWE SOUTĚŽI O NEJLEPŠÍ SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Začátkem července jsme se přihlásili do RWE soutěže o nejlepší sbor dobrovolných hasičů. Přihlášení probíhalo na stránkách Moravského hospodářství, kde bylo třeba vyplnit následující oblasti:

1. Soutěžní činnost za dané soutěžní období (tj. 1. 7. 2010 - 30. 6. 2011) + účast na soutěžích
2. 3 nejceněnější úspěchy SDH v období 1. 7. 2010 - 30. 6. 2011
3. Akce - nejpřínosnější akce SDH v daném soutěžním období
4. Četnost, kvalita a charakter akcí organizovaných sborem
5. Propagace dobrovolnické práce PO a spolupráce s obcí

Celá soutěž probíhala dvoukolově, kdy v 1. kole volila odborná porota 12 finalistů. Z těchto finalistů, kam byl zařazen i náš sbor, ve 2. kole vybírala široká veřejnost nejlepší sbor dobrovolných hasičů „severu“ a „jihu“ Moravy a Slezska. Hlasování probíhalo elektronicky od 1. 9. do 30. 10. 2011 na portálu Moravského hospodářství.

Foto – Zástupci SDH Vítonice na slavnostním vyhlášení.

Po ukončení hlasování následovalo 15. listopadu slavnostní vyhlášení v hotelu Voroněž v Brně, kde SDH Vítonice reprezentovali 4 zástupci (starosta SDH Michal Slivka, vedoucí družstev Jarka a Jirka Bartelovi, Martin Smeták. Ten se však kvůli zdravotním problémům se nemohl zúčastnit, a tak se vyhlášení zúčastnila Pavlína Bartelová).

Na slavnostním vyhlášení byl náš sbor představen krátkým videoklipem, který je k zhlédnutí na stránkách SDH (<http://hasicivitonice.wz.cz>). Za 30 denní hlasování se nám podařilo získat 315 hlasů, což je více než počet obyvatel naší obce. Děkujeme všem, kteří nám poslali důležitý hlas! Bohužel

v naší kategorii jsme měli velmi silné konkurenty – SDH Vlčnov (obec má 3079 obyvatel) a SDH Drnovice (obec má 1238 obyvatel), a tak náš počet získaných hlasů stačil pouze na 3. místo, i přesto se domů neodjíždělo s prázdnou. Starosta SDH pan Michal Slivka na slavnostním vyhlášení převzal od zástupců společnosti RWE cenu za 3. místo ve tvaru svítící zásuvky a finanční odměnu 10 000,- Kč.

Děkujeme za celoroční podporu rodičům, aktivním členům, občanům obce, příznivcům SDH z okolních obcí, sponzorům a závodníkům, protože bez Vás všech by to nešlo!

Ukončení prázdnin aneb KULTURÁKOVÁNÍ 2011

Ve středu odpoledne jsme se všichni sešli před kulturním domem, se spacáky, karimatkami, nafukovacími matracemi a oblečením na několik dní. Každý se těšil na společné dny. Začali jsme tím, že jsme si vyrobili trička, kde zezadu byli naše jména a zepředu název Kulturákování 2011 a s tím obtisk rukou. Trička vyrobená a my si mohli jít zahrát první hru, kterou nám připravila Máří Langová. Brali jsme míček, polívali se, smáli se a následovali další a další různé hry. Ovšem nejzábavnější bylo koupání se v kádi, polívání kýblem, no prostě nikdo nezůstal suchý. Středu jsme zakončili večerní procházkou v lese, kde se bála určitě většina, šli jsme za ruce po dvojicích a naštěstí se nikdo neztratil. Došli jsme zpátky ke kulturáku, zahráli si ještě pár her před spaním, vyčistili si zuby a šli spát.

Čtvrtek 25. 8. 2011 – Spíme pod širákem.

Ve čtvrtek, když jsme vstali, šlo se na snídani a byla chvilka volna, někteří si hráli šipky, někteří ping pong a někteří pomáhali vařit oběd. My jsme strouhali mrkev a loupali brambory. Volno nám skončilo a my šli hrát kuželky. Po kuželnách jsme se rozdělili do třech skupin a začali hrát hry, skákali jsme, běhali, pili jsme a jedli bez pomoci rukou. No typické týmové soutěže. Byl oběd a po něm jsme si šli všichni zkusit koš, béčko, pravý proud, levý proud, rozdělovač – na čas. Většina vítězila na čas v postu, který normálně běhá, ale zkusit si třeba koš nebo rozdělovač taky nebylo špatný. A najednou celé sluneční odpoledne bylo pryč a my měli zase volno. Navečer jsme měli vyhlášení, jak kdo skončil v těchto disciplínách, a šlo se na večeři. Nastal večer, tma a měla následovat stezka odvahy po vesnici. Ti mladší šli jako první, kdo se bál šel po dvojicích a kdo ne šel sám, u nás starších to už bylo tak, že pokud se bojíme, stejně musíme jít sami. Křičelo se, lekalo, bálo se, ale všichni to přežili. Každý také potom dostal diplom za překonání strachu. A následovala další ulítlá hra, tentokrát už v prostorách sálu kulturního domu. Stouplo se do kroužku, tancovalo se a podával se pytel. Po každém zastavení hudby si někdo musel z pytle vylosovat kus oblečení. Jenže to oblečení bylo ve stylu 70. – 90. let, aspoň teda mě to tak připadalo. Po 22 hodině skončila zábava a my si šli ustlat spacáky ven pod pergolu. Protože byla snad nejteplejší noc v letních měsících, vyzkoušeli jsme si tak spaní pod širákem.

Foto – Spaní mladých hasičů pod pergolou kulturního domu

Foto – Vyhodnocení každé soutěže.

Foto – Mladí hasiči při večerní taneční zábavě s retro oblečením z kouzelného pytle.

Pátek 26. 8. 2011 – Odpolední procházka a poslední noc pod širákem.

V pátek – to už bylo horší vstávání, ale vstali jsme, nasnídali jsme se a každá svá skupinka si šla udělat pizzu a překvapením bylo to, že Jakub Smeták měl 10. Narozeniny. Všichni mu popřáli a my mu udělali menší pizzu jako náhradu dortu. I kluci si udělali těsto na pizzu podle receptu a každá pizza měla jiné ingredience podle toho, kdo co měl rád. Po obědě, po těch našich pizzách jsme si udělali procházku ke studánce, řada z nás v těch místech ani nikdy nebyla. Bylo vedro a my jen čekali na to, kdy se půjdeme někam osvěžit a taky, že ano, šli jsme si do naší hospůdky pro limonádu a potom i pro nanuk. A šlo se zpět na hřiště, kde jsme se šli opět zchladiť do napuštěné kádě. Ještě jsme stihli hru na způsob šifrování, kde jsme stanoviště od stanoviště museli uhádnout určité úkoly, vymyslet rým k naší obci nebo složit z písmen názvy částí obce. Navečer začalo naše vyhlásování v hasičských dovednostech a poté následovala karaoke show, kde si zazpívali úplně všichni. Následovala naše poslední diskotéka, kde jsme si také zazpívali a zatancovali. A šlo se spát zase pod pergolu, poslední noc byla dlouhá, protože nikomu se spát nechtělo, ale nakonec usnuli všichni.

Foto – Odpolední procházka ke studánce.

Foto – Vaření pátečního obědu.

Sobota 27. 8. 2011 – Poslední den. Domů se nám nechce.

A byla sobota ráno. Všichni vstali, šli se nasnídat a začali si uklízet věci. Všechny děti už měli všechno sbalené a jen čekali na své maminky, ale my když jsme měli všechno sbalené, museli jsme si odnést věci sami. A takto jsme zakončili Kulturákování 2011.

- Martina Venhudová -

**Děkujeme Vám za projevenou přízeň v uplynulém roce
a do nového roku 2012 Vám přejeme hodně zdraví,
štěstí, osobních i pracovních úspěchů.**

Hasiči Vítanice

PF 2012

SOBOTA

3. 12. 2011

kulturní dům Vítonice

Myslivecké sdružení Čáp

Vás srdečně zve
na

**POSLEDNÍ
LEČ**

K tanci a poslechu hraje
skupina **VÍKEND**

BOHATÁ MYSLIVECKÁ TOMBOLA

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Obec Vítonice

pořádá v sobotu

10. prosince 2011

od 17 hod. tradiční **Vánoční besídka** spojenou se zpíváním vánočních koled pod rozsvíceným **vánočním stromem** před budovou OÚ.

Těšit se můžete na vánoční koledy, punč a děti na drobné dárky.

Sbor dobrovolných hasičů Vítonice

Vás zve na

**VII. HASIČSKÝ
PLES**

v sobotu 28. ledna 2012,
od 20 hod. kulturní dům Vítonice

hudba - Duo Band & Veronika

Vstupenka s místenkou - 100 Kč

*** bohatá tombola * občerstvení * předtančení ***

VVH SDH VÍTONICE

Sbor dobrovolných hasičů
Vítonice pořádá v sobotu

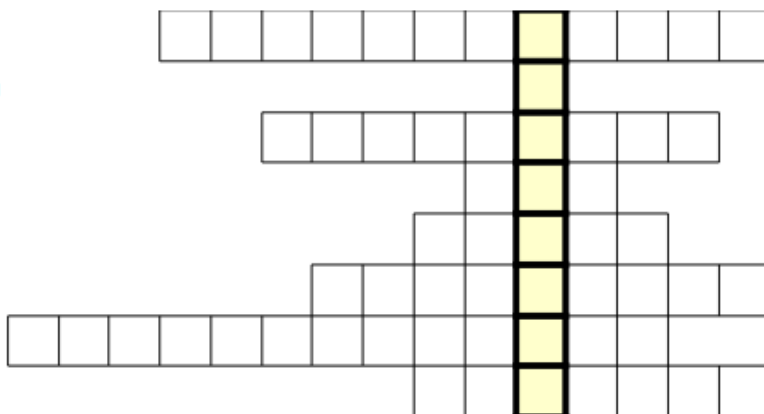
17. prosince 2011

výroční valnou hromadu sboru.

Obsahem výroční schůze bude shrnutí hospodaření sboru, přehled celoroční činnosti jednotlivých družstev a plánování činnosti, kulturních akcí a prevence pro rok 2012.

VÁNOČNÍ TAJENKA

1. Zdobí se bačkami
2. Desáté písmeno v abecedě bez háček
3. Vánoční zvyk
4. Dívčí jméno 24. 12.
5. Věší se nad stůl
6. Vystřeluje se na Silvestra do vzduchu
7. Když o Štědrém dni nejíte, uvidíte
8. Je pod vánočním stromečkem

Tajenka: _____

Zpravodaj č. 6/2011 (vychází listopad 2011)

- o evidován Ministerstvem kultury ČR, registrační číslo: MKČRE 18919
- o **Vydavatel:** Obec Vítonice, Vítonice 54, 671 61
- o **Místo vydání:** OÚ Vítonice
- o **Vychází** půlročně

- o **Redakce:** Josef Střecha, Martin Smeták, Jana Bartelová
- o **E-mail:** obec.vitonice@volny.cz
- o **Uzávěrka příštího čísla:** duben/květen 2012